

MŪSU LIETUVA

NR. 23 (1710) SEMANARIO - 1981 BIRŽELIO - JUNHO 11 D. 15 Cr. - Rua Juatindiba, 28 - Caixa Postal 4421 - 01000 SÃO PAULO Tel. 273-0338

Mes - su kenčiančia tauta

Lietuviai laisvame pasaulyje kasmet minime 1941 metų birželio 15 ir sekąčias jas pergyvenusiems neužmirštas masinių deportacijų dienas. Mūsų tautos teisingesniai supratimui prisimintina, kad tautos genocidas prasidėjo nuo pat 1940 metų birželio 15 dienos, kai Rusijos armija okupavo Lietuvą. Nuo tos dienos ir pavieniai ir didesniais skaičiais, kaip pav. 1940 metų liepos 11 - 12 dienomis, dingdavo be žinios ar buvo viešai suimami kuo nors žymesni lietuviai. Tai nesibaigė su 1941 metų birželio 15-23 dienų masinėmis deportacijomis ir žudymėmis Lietuvoje, o po 1944 metų, kai Lietuvą vėl okupavo Rusija, mūsų tauta išgyveno dar baisesnių dienų. Tautos žudymas įvairiais būdais nesibaigia iki šiai dienai. Šiandien dar neįmanoma atspėti, ar kada nors sužinosime tikslų skaičių tautiečių išžudytų Lietuvoje, Rusijos ir Sibiro kalėjimuose, vergų darbo stovyklose. Tikra yra tai, kad nė talentingiausi rašytojai nesugebės atpasakoti kančių, kokias teko išgyventi mūsų žmonėms. Mums nevalia tai užmiršti ne iš keršto tiems, kurie už tai kalti, o dėl aukštesnių, gilesnių motyvų. Tie kankiniai yra mūsų šeimų nariai, giminės, mūsų tautos nariai. Jie reikalingi ne formalus retkarčiais o nuolatini prisiminimo maldoje. Tai priminti turime nuolat ne tik lietuviai lietuviams, o tą mūsų brolių likimą turime skelbti visur kitataučių tarpe, kad jie žinotų ir suprastų kuo grėšia kiekvienam kraštui, kiekvienai tautai nužmogintas žmogus, kiek galima pasitikėti Maskva ir iš ten diriguojamu komunizmu. Gerai daro visi, kurie mūsų tautos likimo klausimą vis primena valstybių ar religinėse aukštesnėse institucijose, tačiau veikti reikia visiems, kiekvienam aplink save gyvu ir spausdintu žodžiu informuojant ir nuteikiant individus ir visuomenę. Tai yra ne vienos dienos, o nuolatinis kiekvieno mūsų uždavinys. Prisiminti tik retkarčiais mūsų tautos tragediją ir mūsų brolių kančias bei gyvybių aukas būtų permaža. Mūsų veikla, kova ir malda už savo tautą turi būti tiek nuširdi, kad ji būtų visuotinė ir nesiliaujanti, pasiekianti ir dangų ir visus žmones, kurių tarpe gyvename ir visus žemės gyventojus. Ir tauta vergijoje ir pavergėjai težino, kad lietuviai laisvame pasaulyje nesiliausime veikę ir meldęsi, kol nesibaigs tautos nelaisvė ir kančios.

Vysk. V. Brizgys

Dr. Gudonis, bolševikų nužudytas Panevėžy, 1941 m. birželio 26 dieną. Šalia jo verkianti žmona, simbolis biržely liūdinčios tautos.

BIRŽELIO 14 JUNHO Lietuvos Diena

Visos Brazilijos vyskupai gavo iš CNBB oficialų laišką, kuriuo prašomi savo vyskupijose pravesti MALDOS DIENĄ UŽ LIETUVĄ.

Nepalikim tačiau vien tik kitiems melstis už bedievių persekiojamą mūsų Lietuvą. Melskimės ir mes, lietuviai, ypač gi birželio 14 dieną.

Taigi, birželio 14 dieną, 10,30 val.:

VISI Į SĄO PAULO KATEDRĄ.

Čia Kardinolas laikys Mišias už Lietuvą ir kalbės apie Lietuvą.

Parodykim pasauliui, kad LIETUVA - GYVA.

Pasakykim pasauliui, ko LIETUVA REIKALAUJA.

Taigi visi: choristai - jaunimas - vyrai - moterys - vaikai, kas gali su tautiniais rūbais; lietuviai ir lietuvių bičiuliai -

visi į Pracada Sé ir São Paulo katedrą.
Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

SEM ANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 750,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 15,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numero GARBĖS LEIDĖJAS Cr. 1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunecios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr. \$ 75,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti " Francesco Gavénas " vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 45

MŪSŲ KALINIAI

Rašo Petras PAULAITIS

"Apie vidurį liepos man pakišo pasirašyti aktą vieno konfiskuoto laiško iš Norvegijos. Pavardės nesakė kas rašo ir laiško visai nerodė, tik ant atvirksčios lapo pusės liepė pasirašyti. Gi konfiskavę laišką dėl to, kad jame žinios neatitinkančios tiesos. Jame žinios neteisingos. Koks įžūlus, ciniškas veidmainiavimas! Juk Maskvos cenzūra to laiško kiekvieną raidę išuostinėjo, ir jai žinios buvo teisingos — laišką praleido, o kiek toliau nuo Maskvos, Javaso—Baraševo užkampių cenzūrai — žinios neatitinkančios tikrovei — neteisingos! Taigi laišką, visiškai jo neparodant, prireikė konfiskuoti. Ką padarysi, kad rusai, ypač raudonieji, be melo, be apgaulės, be klastočių ir be žiaurumo niekaip nenori gyventi. Juk aš per 33 metus (spalio 30 d. lygiai 33 metai), uždarytas jų kalėjimuose—lageriuose, pats skaudžiai visa tai patyriau. Vien tik už privalomos savo laisvai ir nepriklausomai Tėvynei pareigos atlikimą, vien už asmeninius šventus savo įsitikinimus, mums visai svetimi rusai — komunistai, atėmę ir man gražiausią ir svarbiausią gyvenimo dalį. Per tuos 33 metus Rusijos komunistų "rojuje" teko labai daug ir sunkiai dirbti, alkį kęsti, nežmoniškai skursti. Ir kol kas dar galo nesimato viso to didelio melo ir apgaulės, viso to didelio žiaurumo ir cinizmo su nekaltais žmonėmis. Bet šiaip ar taip, visgi amžino čia žemėje nieko nėra. Aš meldžiuosi už toje šventoje kovoje, ginant Tiesą ir Teisingumą, jau kritusius savo Brolius ir Seses ir prašau Dievo sau šviesos, kad aš būčiau su visais teisingas, kad aš dar labiau galėčiau mylėti savo Tėvynę Lietuvą ir jos vaikus — visą jaunąją kartą".

1980 m. spalio 15 d. Aldona PLUMPIENĖ iš Čistopolio kalėjimo gavo tokį pranešimą: "Jums pranešama, kad Jūsų vyras Petras PLUMPA, Vlodo, 1980 m. spalio 5 d. bausmės atlikimui atvyko į

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

UE—148/st.—4 (Totorijos ASSR, Čistopolis, ind. 422950). Jis turi teisę per mėnesį parašyti vieną laišką, per metus gauti dvi banderoles ir du trumpalaikius pasimatymus". Reikia pastebėti, kad nuo š.m. kovo mėnesio P. PLUMPAI nebuvo leista nei pasimatyti su žmona, nei parašyti nors vieną laišką. Kalinimas Čistopolio kalėjime yra žymiai sunkesnis negu Permės lageryje, kur iki šiol buvo laikomas P. PLUMPA.

Kolonijoje — kalėjimo režimas

1980 m. rugpjūčio 21 d. iš Čistopolio kalėjimo, atbuves trijų metų sustiprinto režimo kalėjimo bausmę, buvo išvežtas į koloniją vienas aktyviausių Lietuvos žmogaus teisių gynėjas — Viktoras PETKUS.

Kelionė iš kalėjimo į lagerį truko savaitę. Nors naujos kalinimo vietos adresas jau buvo žinomas Čistopolio kalėjime, tačiau naujoji vieta buvo "atrasta" ne iš karto. Nors niekuo papildomai nebuvo kaltinamas, tačiau išvykus pirmąją naktį teko praleisti Kazanės kalėjimo karceryje. Būdintieji atsiprašinėjo, kad "neturį" kitos laisvos vietos. Ištroškusiam ir išalkusiam kaliniui vakarienei buvo atnešta visa lėkštė sūrių silkių... Nors anksčiau sveikata Viktoras nesiskundė, tačiau sekancias dienas praleido ligoninėje. Pagaliau buvo atvežtas į kažkokį lagerį, bet "pasirodė", kad vietinių kalinių drabužiai buvo juodos spalvos, o PETKAUS — dryžuoti. Ir vėl varginanti duobėtais Rusijos šunkeiliais kelionė į Permės srities Člusovsko rajoną.

Naujas Viktoro PETKAUS adresas:
618263 Permskaja obl. Čukovskij r-on
poc. Kučino učr. VS— 389/36

Šiame lageryje gyvenimas beveik nieko nesiskiria nuo buvusio kalėjimo: maitas, kaip ir visose Rusijos kalinimo vietose, labai prastas, barakai kamerų tipo, kameroje po keturis kalinius (V. PETKAUS kameros gyventojai — ukrainiečiai), būti grynami ore, kaip ir kalėjime, leista tik vieną valandą į parą. Dirbti tenka per-

eiti koridorių į darbui skirtą kamerą. Darbas susijęs su elektra, daugiausia štampuojamos, jungiamos elektros prietaisų detalės.

Per tris sunkaus režimo metus kalėjime Viktoras ne tik nepalūžo, bet dar labiau subrendo ir užsigrūdino kaip nuoseklus kovotojas, drąsus žmogaus teisių gynėjas, taurios dvasios lietuvis.

Jo laišakai, siunčiami iš kalėjimo, tai ne pabirų minčių rinkinys, o ištiesios paskaitos; studijos, pvz.: birželio mėn. buvo pasiūstas į Vilnių apie 70 lapų laiškas tema "Krikščionybė", liepos mėnesį — apie 60 lapų, tema "Judaizmas", rugpjūčio — 68 lapai, tema "Islamas". Tarybinis paštas net registruotų su pranešimu apie laiško pristatymą adresatams siuntų gavimą neužtikrina. Ir tokiu būdu birželio ir liepos mėnesio laišakai "dingo". Pradėjus ieškoti, gautas atsakymas: "Nesistenkite ieškoti, vis tiek neatrasite".

Pateikiame biografines nuotrupas kaliniių, kurie šiuo metu laukia teismo

Anastazas JANULIS gimė 1917 m. Šiaulių valsčiuje, Žemimų kaime ūkininko šeimoje. Būdamas 14 metų įstojo į vienuolyną (jėzuitų) ir čia išmoko groti vargonais. Vargoninkavo Pagrižuvyje, Šiauliuose, Tytuvėnuose ir kt. 1949 m. buvo nuteistas 10-čiai metų kalėti. Mirus Stalinui, amnestuotas (kalėjime jau buvo praleidęs 6 metus).

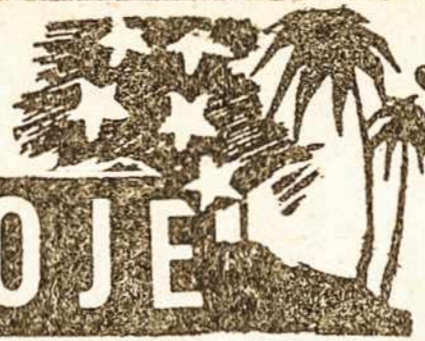
Grįžęs iš lagerio gyveno Dūkšte. Vėliau buvo išvažiavęs su kunigu ŠEŠKEVIČIU į Kirkiziją dirbti vokiečių katalikų tarpe. Paskutiniu laiku gyveno ir dirbo vargonininku Kaišiadoryse.

Gemma—Jadvyga STANELYTĖ gimė 1931 m. spalio 29 d. Šiaulių raj., Pašvenčių km. (Kurtuvėnų parapija). Mokėsi Šiaulių gimnazijoje, o vėliau bandė stoti į Vilniaus Valst. Universiteto Istorijos-filologijos fak. lietuvių k. ir lit. specialybę, bet jos kaip nekomjaunolės nepriėmė. Jai buvo pasiūlyta stoti į rusų k. ir lit. specialybę, nes ten trūko studentų. Kadangi kitos išeities nebuvo, ji pradėjo studijuoti rusų kalbą. Besimokant paskutiniame kurse, fakulteto vadovai sužinojo, kad Gemma yra tikinti, ir jos gyvenimas pakrypo tuomet kita linkme, — jai nebuvo leista pasilikti Universitete ir tęsti mokslinį darbą toliau, nors buvo labai gabi ir studentų mokslo draugijoje buvo laimėjusi už mokslinius darbus pirmąsias vietas.

Baigusi Universitetą G.STANELYTĖ virš dešimtį metų dirbo Kauno Medicinos institute mokslinio sekretoriaus pareigose, bet dėl to, kad neslėpė savo religinių įsitikinimų, buvo priversta išeiti iš darbo. Tuomet G.J.STANELYTĖ višas savo jėgas atidavė Bažnyčiai.

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

VENECUELOJE

Aleksandra Vaisiūnienė

Lietuvių Katalikų misijos veikla Venecueloje

Šių metų gegužės 9 dieną šv. Kazimiero Lietuvių Centre sušauktas nepaprastasis Lietuvių Katalikų Misijos posėdis, kurio metu padaryta visa eilė svarbių organizacinio pobūdžio nutarimų.

Pradžioje Misijos Vadovas kun. Antanas Perkumas dėkoja posėdžio dalyviams už rodomą rūpestį ir daugelio norą asmeniškai įsijungti į lietuvių religinės veiklos darbą, stiprinant ir plečiant Bažnytinį Komitetą. Jis pabrėžė reikalą stipriau suorganizuoti Caracas mieste, o po to stiprinti lietuviškas pamaldas ir religinę veiklą kitose Venecuelos Lietuvių Bendruomenės apylinkėse. Salezietis kunigas Perkumas pakvietė dr. Vytautą Dambravą būti Lietuvių Katalikų Misijos globėju, drauge prašydamas jį praveisti šį svarbų organizacinį posėdį.

Dr. Dambravai pasiūlius, nutarta persiformuoti į platesnės apimties organą — Venecuelos Lietuvių Misijos Tarybą, įtraukiant į darbą didesnį aktyvių katalikų skaičių. Klebonui Kun. Perkumui patariant, Tarybos centras ir vadovybė oficialiai patvirtinta Caracas mieste. Priimtas pirmininkaujantį siūlymas visus ligšiolinio Bažnytinio Komiteto narius įjungti į naująją Tarybą. Tarybos pirmininku kun. Perkumas pakvietė seną nenuilstamą Bažnytinio Komiteto darbuotoją Petrą Kriščiūną. Taryba turės net kelius vicepirmininkus, kurių kiekvienas tvarkys liturgijos, specialių švenčių rengimo, švietimo — informacijos ir ekonominių — šalpos reikalų sritį. Nutarta pagyvinti, pajvairinti pamaldas, tęsti pradėtas eucharistines valandas už Lietuvą, plėsti katalikų veiklą per spaudą ir per specialius tebdinius religiniais — tautiniais temomis, talkininkauti Pasaulio Lietuvių Katalikų Bendrijai, remti Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikai leisti Sąjungą, stiprinti religinę tematiką "Gairėje".

Posėdyje svarstyta ir priimta programa padėti atvykstančiam kun. Kazimierui Kuzminskui praveisti Katalikų Bažnyčios Kronikai leisti Sąjungos vaju Venecueloje. Jam aktyviai talkininkaus Jadvyga Klovaitė ir Petras Kriščiūnas — Caracas mieste, Henrikas Gavorskas — Maracay ir Juozas Kukanauza Valencijoje.

Posėdyje nutarta jamžinti kun. Perkumo auką religinei ir tautinei veiklai išlai-

kyti, pavadinant kunigo Perkumo vardo Fondu. Tačiau, jam šios garbės atsisakius, fondas bus žinomas, kaip Venecuelos Lietuvių Katalikų Misijos Specialus Fondas, religinei ir tautinei veiklai išlaikyti. Fondo valdytojais pakviesti dr. Dambrava, inž. Bronius Deveikis ir Petras Kriščiūnas. Fondas veiks savarankiškai, kunigui Perkumui pritariant. Pirminis kun. Perkumo įnašas — 10.000 bolivarų.

Taip pat priimtas pasiūlymas į Tarybą oficialiai kviešti rėmėjais tuos asmenis, kurie auka ir darbu yra įrodę verti viešo pripažinimo. Į jų tarpą Taryba turės teisę kviešti net ir nekatalikus mūsų bažnytinės veiklos rėmėjus.

Be virš suminėtų asmenų posėdyje dalyvavo p.p. Janina Klovienė, Jadvyga Klovaitė, Vincas Baronas ir Antanas Šulcas. Tarybą sudarys dvidešimt asmenų, jų tarpe Tarybos atstovai Maracay, Valencijos, Barquisimeto ir Maracaibo apylinkėse, o taip pat ir lietuvių katalikiškojo jaunimo atstovai.

Kunigas Perkumas nuoširdžiai dėkojo už jam parodytą palankumą ir entuziazmą aktyviai jungiantis į religinį — tautinį Tarybos darbą Venecueloje.

LAISVĖS LIETUVAI

Gegužės 17 Venecuelos lietuviai iškilmingai paminėjo Romo Kalantos tragiškos ir heroiškos mirties metines. Devynioliktos metų jaunuolis atidavė savo gyvybę, siekdamas Tautai laisvės.

Minėjimo proga Dr. Vyt. Dambrava, Venecuelos L.B-nės valdybos pirmininkas, tarė šiuos žodžius, kuriuos tinka ir mums apsvarstyti ir Birželinio Gedulo Dienos proga. (Red.)

Romas buvo darbininkas, vakarinės mokyklos mokinys, komjaunuolis, komunistų tėvų vaikas. Ir tačiau laisvės troškimas ir meilė savo kraštui buvo tokie stiprūs, kad jis metė komunizma, kuriam buvo pašauktas tarnauti, ir stojo atviro kovon prieš šį devynialvį laisvės priešą. Laisvės troškimas pas Romą buvo galingesnis net už pačią mirtį.

VYTAUTAS DAMBRAVA
Žinomas žurnalistas ir užsienio tarnybos valdininkas

Prieš savo mirtį, 1972 metų gegužės keturioliktąją, irgi sekmadienį, Romas Kalanta tarė atsisveikinimo žodį susirinkusiai tautiečių miniai Valstybės Teatro sodely. Jis reikalavo tautai laisvės. Romas viešai pasmerkė religinę ir tautinę priešpaudą. Po kalbos, protesto ženklan, visų akivaizdoje apsiliejo benzinu ir save padegė, bematant paskęsdamas liepsnose. Po dvylikos valandų Romas mirė, kęsdamas baisiausį skausmą. Mirė, kad laisvės liepsna giliau įdegintų į visų mūsų ir ypač į jaunimo širdis meilę ir ištikimybę Dievui, tėvynei ir tautai.

— Laisvės Lietuvai. — šaukė devyniolikmetis Romas mirties ugnyje.

— Laisvės Lietuvai. — žaibu nutrenkė pasaulį garsas iš Kauno.

— Laisvės Lietuvai. — kartojo tūkstančiai lietuvių, pasipylusių į gatves ir aikštes

— Laisvės Lietuvai. — suliepsnojo antraštes didžiųjų pasaulio dienraščių pirmuose puslapiuose.

LAISVĖS LIETUVAI.

Iš Sovietų Sąjungos gilumos buvo permesti parašiusiais sovietų kariuomenės daliniai. Šimtus areštavus, demonstracijos buvo užslopintos. Neužslopintas tik laisvės ilgesys. Susideginimų ir bandymų susi-

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE MŲ PRENUMERATĄ ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ — DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?

VENECELOJE . .

deginti netrukus buvo daugiau: Stonis Varenėje, Kukauskas ir Zališauskas Kaune. Visos teisybės mes dar nė dabar nežinome.

Tautos gedulo ir sovietinės gėdos ženkle režimas atskubėjo su Stalino stiliaus didžiuoju melu. Jie apkaltino Romą narkotikų vartojimu. Romas, komjaunuolis, stojo už religijos laisvę, o religiją komunistai visados vadina masių opiumi, narkotikais — gal dėl to šis užgaulus melas. Tūkstančiai demonstrantų krašte reikalavo Lietuvai laisvės. Jie buvo apkaltinti kriminaliniais nusikaltėliais ir chuliganais. Sovietų pažiūra yra visiems gerai žinoma: laisvės trokštantis žmogus turi būti arba protiniai nesveikas, ar kriminalinis nusikaltėlis, ar trukšmadarys. Romo Kalantos šauksmas "Laisvės Lietuvai". ir buvo jo didysis nusikaltimas.

Buvo gal ir tokių, kurie, patys kad ir nieku netikėdami, drįso Romą kaltinti savižudybe. Mes, lietuviai, tikime, kad jo susideginimas buvo auka, heroiška gyvybės auka už savo brolius, už tautą, už laisvę ir tiesą.

Yra didvyriška statyti sveikatą pavojun ar atiduoti gyvybę, kad padėtume apginti savo brolius nuo fizinės ar dvasinės mirties, ar laimėtume amžiną gyvenimą. Sovietinis rusų imperijos komunizmas visuomet siekė fiziniai ir moraliai palaužti lietuvių tautą ir galiausiai ją sunaikinti.

Apaštalas Jonas cituoja Kristų: "Nėra didesnės meilės pavyzdžio už tą, kurį rodo žmogus, atiduodąs gyvybę už savo draugus". Mes tvirtai tikime, kad Romas Kalantas atidavė gyvybę už savo draugus. Aukojosi už tautą ir jos laisvę. Dar daugiau: Jis atidavė savo gyvybę už bedieviškojo komunizmo niekinamą Kristų.

Romo heroiškos mirties metinių proga, kartojame vieną ir tą patį klausimą: kaip suprasti, kad laisvės netekęs jaunuolis gali ryžtis mirti už laisvę. Ir ne tik laisvės nematęs jaunuolis, o sovietiniame komunizme gimęs ir augęs, bedieviškoje aplinkoje mokytas ir neva Maskvai ištikimas komjaunuolis. Atejęs turbūt užmiršo, kad lietuvis pirmiausia yra lietuvis; jo didžioji ištikimybė yra savo kraštui ir savo tautai. Romas pasaulio akivaizdoje liepsnose sunaikino mirties pančius ir mirė laisvas. Vokiečių poetas Šileris sakė, jog "žmogus yra laisvas, nors jis būtų pančiuose gimęs". Jei nėra laisvės lietuviu gyventi, yra laisvė lietuviu kovoti ir yra laisvė lietuviu mirti. Dievas, kuris davė gyvybę, kartu davė mums ir laisvę. Ir tie, kurie gali parduoti ar iškeisti laisvę už truputėlį saugumo, nėra verti nei laisvės, nei saugumo. Ar nepagalvojame kartais, kad meslaisvajame pasaulyje esame laisvės bailiai, kai daug mūsų brolių priespaudoje yra laisvės didvyriai? .

ROMAS KALANTA

Romo šauksmas mirties agonijoje yra tautos šauksmas mums dirbti, kovoti ir aukotis.

Romai, mes liūdime, būdami tavo jaunios mirties liudininkai, bet mes tavimi didžiuojamės. Tavęs gyvo mes nepažinojome, bet tavo herošką mirties auką mes visados minėsime. Ir šis didelis ir nuoširdus susibūrimas yra mūsų visų vienybės ir meilės šventė, tautinės laisvės manifestacija. Romo mirties minėjimas yra jo krauju ir gyvybės auka atžymėta laisvės šventė.

Šiandien Romui nebereikia žemiškos paguodos; jo kančia jau yra virtusi amžina pergalė. Tobula laisvė, saugumas ir pilna dvasios ramybė randama ne šiame pasaulyje, o amžinybėje.

Ir tačiau mes liūdime. "Joks žmogus nėra sala, atskirta ir viena sau priklausanti. Kiekviena žmogaus mirtis mažina mus pačius, nes kiekvienas mūsų yra dalelytė žmonijos. Ir todėl nereikia klausti, kam gaudžia gedulingas varpas. Jis gaudžia kiekvienam — tau ir man".

Romo auka stiprina mumyse laisvės ir naujos ateities viltį. Saulė nusileidžia, kad vėl pakiltų. Diena praryja nakties tamsą, bet rytas naktį ištirpdo pirmuose patekančios saulės spinduliuose. Pavasa-

ris keičiasi į vasarą, ruduo vasarą naikina, o o žiema šalčiu sukausto rudenį. Bet pa vasaris vėl išaušta. Mes liūdime gegužės žiedų, nes jie turi nuvysti, bet gegužė grįžta, pasipuošdama dar puikesniais žiedais. Šis amžinas ratas, šis iškilmingas gamtos "perpetuum mobile" mus moko neapsvaigti pergalėje, bet taip pat mums liepia nusivylimo gelmėse neprarasti vilties.

Romai, tu mirei Dievui ir Tėvynei. Tavo šauksmas "Laisvės Lietuvai" yra mūsų įžado šauksmas. Mes pažadame Tau, Tėvų Žeme, ir tau, savoji tauta, nuolatinę, pilną ir tobulą ištikimos meilės tarnybą, meilę, nestatant klausimų; meilę kuri pakelia visus bandymus; meilę, kuri niekad negęsta; meilę, kuri ant tėvynės aukuro sudeda visa, kas yra geriausia ir brangiausia, Tegul Šventasis Kazimieras globoja Romą danguje, o čia Lietuvos jauni mą dirbti Dievui ir Tėvynei, aukotis Lietuvos laisvei".

Šypsenos

Kaip parašyti simfoniją?

Kartą jaunas muzikas paklausė W. A. Mozartą, ką reikia daryti, norint parašyti simfoniją.

— Bet jūs dar toks jaunas, — atsakė kompozitorius, — pradėkite geriau nuo dainų.

— O juk jūs, dar būdamas dvylikos metų, jau rašėte simfonijas!

— Taip, bet aš neklausinėčiau, kaip jas rašyti. . .

Klebonas ir girtuoklis

Susitikęs gatvėje girtą savo parapijietį, klebonas sako:

— Vakar buvau laimingas, susitikęs jus visiškai blaivų, o šiandien. . .

— Nevisuomet, klebone, visiems būti laimingais. Vakar jūs buvote laimingas, šiandien — aš. . . Parinko Pr. Alš.

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

DAUD DAUG DAINELIŲ

Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ

Senų ir naujų dainų rinkinys

GEGUŽINE

Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Juatindiba 28 — Pque da Moóca — Fone 273-0338

LIETUVIAI PASAULYJE

D. Britanijos sosto įpėdinis tarp lietuvių Derbyje, prieš išvykstant kelionėn aplink pasaulį.

LABDAROS DRAUGIJOS METINIS PRANEŠIMAS

Labdaros Draugijos metinis susirinkimas įvyko 1981 m. gegužės 10 d. Stuttgarte.

Pirmininkavo Kun. K. Senkus, sekretorė Z. Glemžienė.

Valdybos pirmininkas J. Glemža savo pranešime nurodė, kad praėjusiais metais Draugijos veikla ėjo užpernai narių susirinkime aptartu keliu. Be rūpesčių Vokietijos lietuvių moksleivija, buvo plėčiami ryšiai su Suvalkų Trikampio lietuvių moksleiviais ir užmegstas artimas kontaktas su Brazilijos Lietuvių Bendruomenės valdyba, kuri įsteigė studentijos remimo fondą, ir Labdaros skirtos lėšos sudarė tam fondui pagrindą.

Lenkijoje moksleivijos padėtis žymiai pasunkėjo dėl pasireiškusių krašte didelių ūkiškų negalavimų. Labdaros valdyba sustiprino paramą rūbais ir pinigais. Praėjusiais metais tam reikalui mūsų rėmėjai buvo dosnesni, o ypač prisidėjo sukurta Vokietijos Lietuvių Bendruomenės valdybos Sodo Šventė, kuri turėjo didelį pasisekimą ir kurios pelnas buvo skirtas Labdaros veiklai sustiprinti.

Labdaros praėjusių metų piniginė apyskaita:

P a j a m ų: nario mokesčio gauta — DM 1.559,30, Aukų šalpai ir stipendijoms — DM 12.974,65, ir įvairių — DM 1.211,34.

I š l a i d ų: šalpai ir stipendijoms —

DM 13.070,85 rūbų ir kt. persiuntimas
DM 618,80 pašto DM 441,90 raštinės banko spausdinių ir kt. — DM 561,53

Labdaros valdyba tolimesnį veikimą veda ta pačia kryptimi ir pasiruošus jį plėsti, kiek leis Draugijos pajamos. Į talką padėti ugdyti labai reikalingą, ypač Europoje lietuvių akademinę šviesuomenę Labdara kviečia visą mūsų išeiviją. Tai programai vykdyti vien Vokietijos lietuvių galimybės labai ribotos.

Draugija širdingai dėkoja visiems rėmėjams ir maloniai prašo remti Draugiją toliau.

Draugijos valdybos kadencija tęsiasi šiais metais, o Revizijos Komisija išrinkta: pirm. Petras Gudelis, nariai — Liudvikas Dirse ir Manfredas Šiušelis.

Susirinkimas pareiškė Valdybai padėką už sėkmingą veiklą.

Sekretorė Z. Glemžienė

Adresas: Jonas Glemža, Conventrain 33,
7260 Calw-Hirsau, W. Deutschland
Banko Konto: Labdara e V. Nr. 1185168
BLZ 60050101/Landesgirokasse Stuttgart 1.

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

LB IR LJS VADOVŲ KONFERENCIJA

Antroji metinė PLB, JAV ir Kanados Lietuvių Bendruomenės bei Jaunimo Sąjungos valdybų konferencija įvyko 1981 m. balandžio 11 — 12 dienomis Dainavos stovyklavietėje Michigano valstijoje, JAV. Dalyvavo 57 asmenys, atstovaudami švietimo, kultūros, visuomeninių, socialinių, sporto ir kitų reikalų padalinius. Dalyvavo visų valdybų ir institucijų pirmininkai. Konferencijai pakaitomis vadovavo LB ir LJS pirmininkai: Vytautas Kamantas, Vytautas Kutkus, Joana Kuraitė, Gintaras Aukštuolis, Virgus Volertas, Laima Beržinytė. Dalyviai pasirašė sveikinimus 75 m. amžiaus sukaktį švenčiantiems PLB Garbės Pirmininkui Stasiui Barzdukui ir vienam iš JAV LB steigėjų dr. Petrui Vileišiui. JAV LB krašto valdybos pirmininkas Vytautas Kutkus PLB darbams paremti įteikė 5.000 dol.

Kultūros sričių atstovų posėdyje plačiau apie atliktus darbus painformavo PLB Kultūrinių reikalų komisijos pirmininkas Vaclovas Kleiza, JAV LB Kultūros tarybos pirmininkė Ingrida Bublienė, Kanados Kultūros komisijos pirmininkas Juozas Danys, JAV LB tarybos vicepirmininkas Česlovas Mickūnas, ir PLJS vicepirmininkas Saulius Čyvas. Sutarta, kad visų aukščiau minėtų padalinių vadovybės periodiškai pasikeis veikimo planais, bus sudarytas ansamblių, chorų, dainų vienetų, šokių grupių, dainininkų, muzikų, rašytojų bei kitų menininkų sąrašas ir bus stengiamasi koordinuoti įvairių kraštų kultūrinę veiklą. Yra leidžiama V. Liulevičiaus knyga: "Išeivijos vaidmuo Nepriklausomos Lietuvos atkūrimo darbe". Bus stengiamasi išlaikyti ir apsaugoti archyvuose ir lietuviškose institucijose bei privačiuose rinkiniuose esančią istorinę — archyvinę medžiagą

**Už lietuvišką knygą ir spaudą
lietuviai tiek daug kovojo ir
kentėjo. Dabar lietuviška knyga
stovi ir dulka kloskų lentynose,
laukdama, kol kas ją
nupirks.**

CURSO **AUDIOVISUAL**

**DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA**

Facilidade de aprendizado — Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Caixa Postal 1421
01000 Sao Paulo, SP

Fone 273-0338

Rua Juatandiba, 28
03124 Sao Paulo, SP

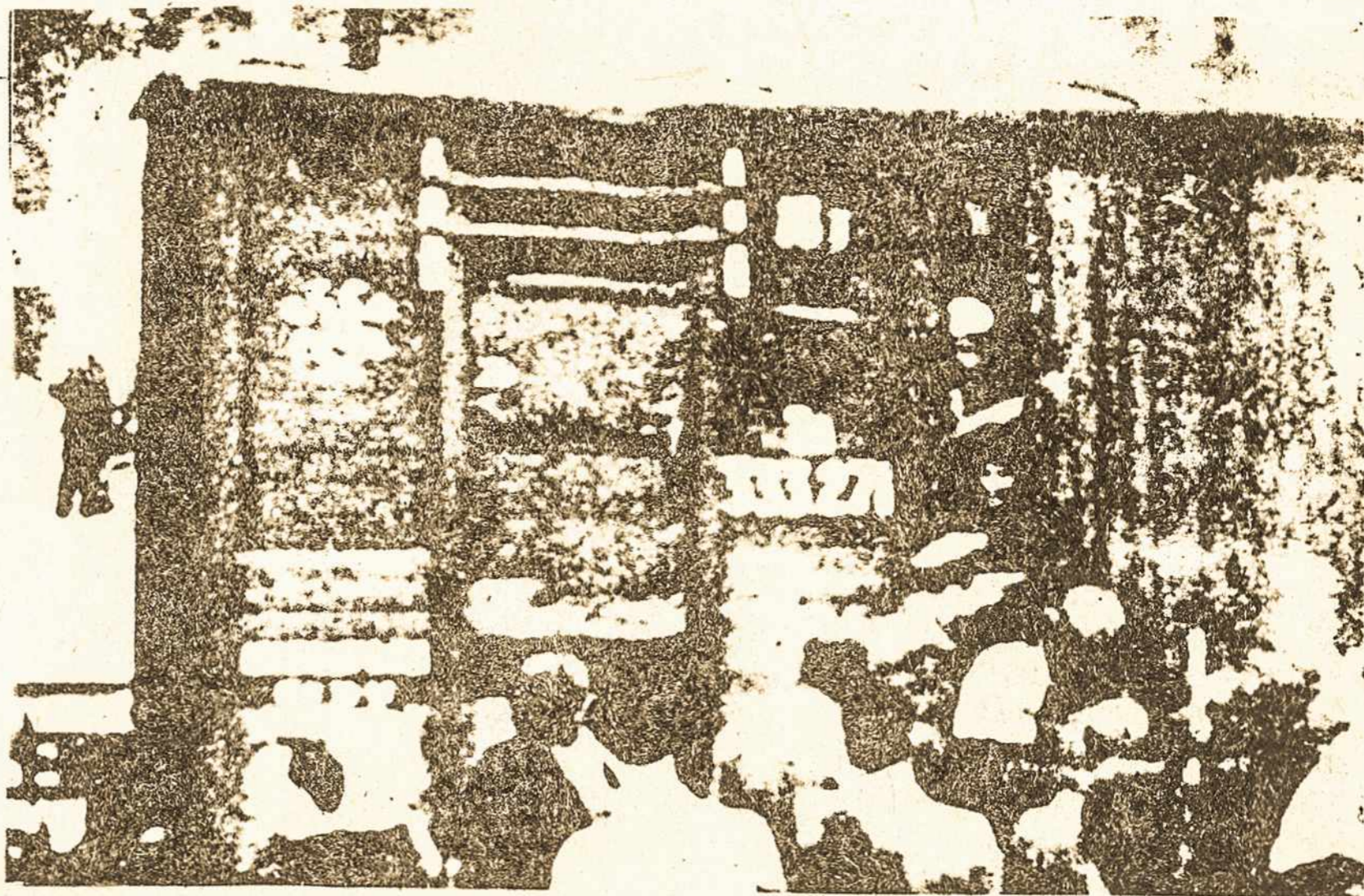
MINTYS BIRŽELINIŲ ĮVYKIŲ PROGA

Lygiai prieš 40 metų Lietuva pergyveno du istorinės reikšmės įvykius. Metai po sovietų okupacijos, 1941 m. birželio 14-15 dienomis Maskva įvykdė žiauriausį teroristinį aktą, kokio lietuvių tauta nebuvė mačiusi per tūkstantį savo istorijos metų. Vos vienai savaitei praėjus kilius Vokietijos-Rusijos karui, įvyko spontaniškas lietuvių tautos sukilimas.

Prisiminkime, kaip tas įvyko?

1941 m. birželio 14-15 naktimis Maskvos patvarkymu, įsakymui vykdyti panaudojus iš Rusijos atsiųstus NKVD agentų kadrus ir vietos komunistų aktyvistus buvo suimta, į geležinkelių stoties gabenama ir po 2-3 dienų akliai užkaltuose prekių vagonuose išvežta į Rusijos tolimus pakraščius apie 42 tūkstančius Lietuvos piliečių. Išvežtųjų tarpe buvo įvairių profesinių ir socialinės padėties žmonių, pradedant profesoriais, buvusiais prezidentais bei ministrais ir baigiant darbininkais, ūkininkais ir amatininkais. Nuo išvežimo negelbėjo nei amžius, nei sveikatos stovis. Išstremtųjų tarpe buvo 70-90 metų seniai ir vos gimę kūdikiai, sunkūs ligoniai, vyrai ir moterys. Iš vėliau surastų dokumentų aiškėjo, kad po pirmojo transporto turėjo sekti kiti. Tomis pat dienomis dešimtys tūkstančių žmonių buvo taip pat išstremta iš Latvijos ir Estijos. Pagal oficialią instrukciją iš Baltijos respublikų turėjo būti išstremti į tolimuosius Sov. Sąjungos rajonus „antisovietiniai nusiteikę asmenys, kurie veda kontrevoliucinę agitaciją“.

Žinias apie antisovietiskai nusiteikusius rinko komunistų partijos nariai, komjaunuoliai, per namų valdytojus, per specialiai užverbuotus agentus kiekvienoje įstaigoje, įmonėje, profesijoje. Antisovietiniu asmeniu buvo laikomi: 1. visi buvę politinių partijų, organizacijų ir grupių nariai, 2. studentai aktyvistai korporacijų nariai, šaulių sąjungos aktyvas, 3. buvę policininkai, politinės ir kriminalinės policijos tarnautojai, kalėjimų prižiūrėtojai, 4. buvę Lietuvos ir Lenkijos armijų karininkai ir karo teismo nariai, 5. buvę savanoriai, kariavę nepriklausomybės kovose, 6. išbraukti iš komunistų partijos ir

komjaunimo nusikalte nariai, 7. politiniai emigrantai, repatriantai, 8. visi svetimų valstybių piliečiai, svetimų valstybių firmų atstovai, svetimų valstybių įstaigų bendradarbiai, buvę svetimtaučiai, buvę užsienio valstybių firmų, koncesijų ir akcinių bendrovių tarnautojai, 9. asmens, turį asmeninių susirašinėjimų su užsieniu, pasiuntinybėmis, konsulatais, esperantistai ir filatelistai, 10. buvę valstybės departamentų tarnautojai (nuo referento ir aukščiau), 11. buvę Raudonojo Kryžiaus darbininkai ir Lenkijos tremtiniai, 12. įvairių konfesijų dvasininkai, sektantai, religinis aktyvas, 13. buvę bajorai, dvarininkai, pirkliai, bankininkai, prekybininkai (kurie naudojami samdomu darbu), įmonių valdytojai, viešbučių ir restoranų laikytojai. Buvusio komisaro J. Glušausko liudijimu, Maskva buvo pareikalavusi išgabenti 700.000 lietuvių. Naujas deportacijų bangas nutraukė užėjusi Vokietijos karas su Sovietais. Tačiau karo pirmomis dienomis bolševikai išžudė šimtus kalinių, laikomų kalėjimuose ir koncentracijos stovyklose.

Pirmieji tremimai. M. Gedvila, vidaus reikalų ministeris, J. Paleckio patvirtinimu tremia Merki, Urbši ir jų seimas.

Todel nenuostabu, kad 1941 metų birželio 22 dienos rytą kritusios į Kauno aerodromą bombos iš vokiečių lėktuvų, iš karto nepatikėtos, buvo gyventojams laisvės trimitu. Nesuvaldomas džiaugsmas ir jį lydėjęs spontaniškas viso krašto sukilimas buvo reakcija prieš sovietinį Lietuvos režimą. Kaunas išsilaikė nuo sovietų igulos dar prieš vokiečiams ateinant; kovose dalyvavo ištisų fabričių darbininkai. Vilniuje — jį sovietai buvo Lietuvai „gražinė“ dar 1939 metais — vyko panašiai. Visam krašte kaip iš po žemių iškilo ginkluotų partizanų būriai ir puolė besitraukiančius rusus.

EUROPOS LIETUVIS

DVASIA ČIA SENELIŲ GYVA...

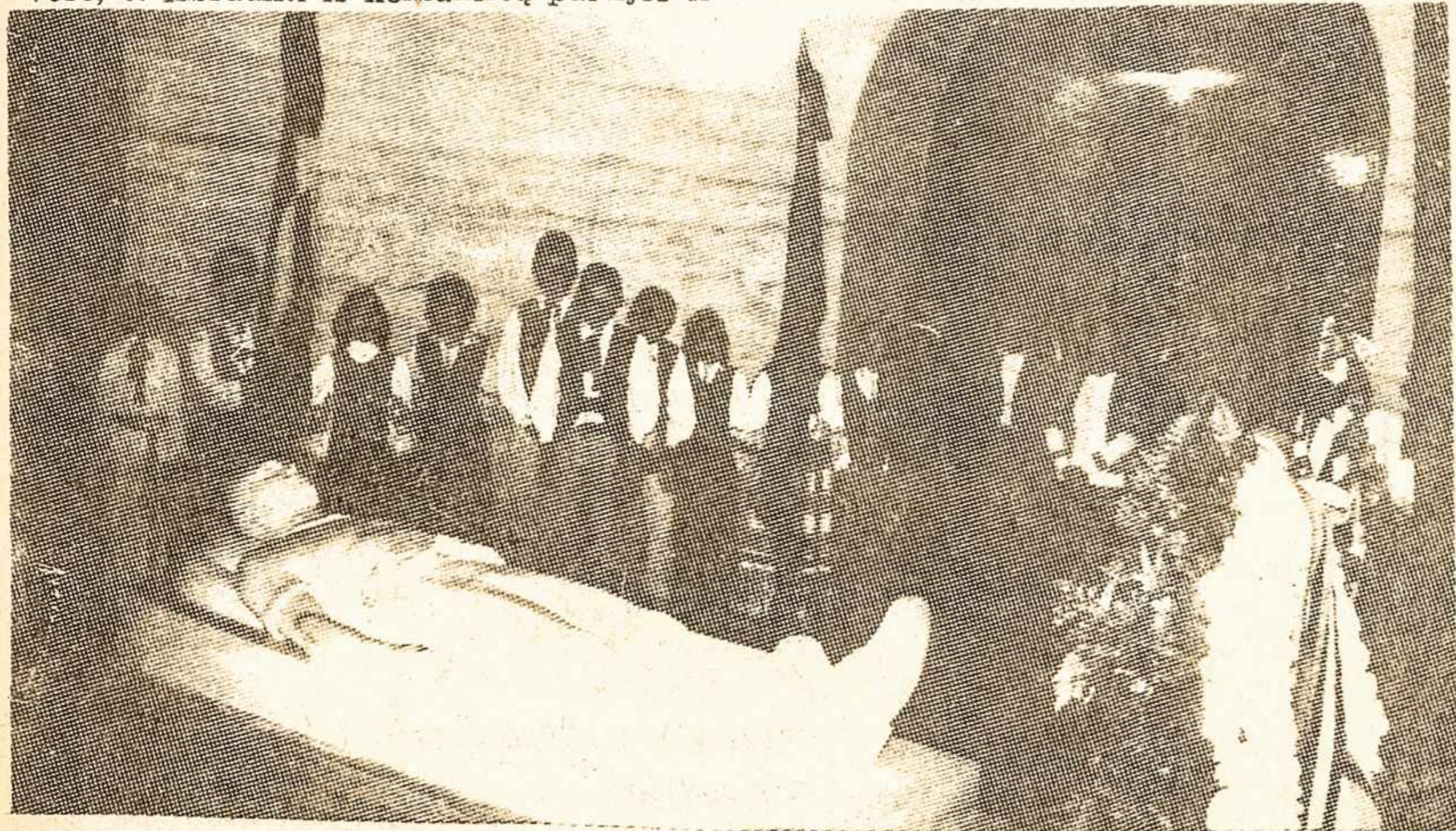
Kur ošia nuo amžių žalieji šilai,
Upeliai pakalnėmis čėža,
Didvyriai piliakalniuos miega giliai,
O Nemunas tiesia sau vėgą.

Kur Baltijos jūros šmaikščioji banga
Pakrantėmis gintarą barsto,
Kur medžiuos paskendus sena Palanga
Karolius iš gintaro varsto,

Kur saugoja kelią smutkelis kuklus,
Sodybos įlyvom alsuoja,
Ten Vytautas vedė didvyrių pulkus
Nuo Vilniaus, šiaulių bei Pakruojo.

Ten buvo nuo amžių laisva Lietuva,
Lietuviškos dainos įskambėjo,
Ir šiandien dvasia čia senelių gyva
Ir protėvių gyvos idėjos.

Šis eilėraštis gautas iš Lietuvos su sveikinimu Lietuvos Nepriklausomybės 63 metų sukakčiai.

Jaunimas Birželinių įvykių minėjime Brazilijos Karžygių mauzoliejuj, Ibirapueroj, São Paule 1977 m.

Nuotr. P. Rukšio

Auka prisidėk prie lietuviškos spaudos išlaikymo!

MŪSŲ ŽINIOS

KONCERTAS PAS JAPONUS

1981 metų gegužės 30 dieną, šeštadienį, 19 val. Japonų Klube São Joaquim gatvėje įvyko V Tarptautinis Choro Festivalis. Tai svarbus įvykis didžiajame São Paulo mieste ir didelis Japonų Kolonijos pasitarnavimas kultūriniam gyvenimui. Dažnai tenka girdėti, kad São Paulo miesto gyventojai susideda iš apie 50 įvairių tautybių. Kasdieniniame gyvenime tų tautų žmonės nedaug kuo ir besiskiria vieni nuo kitų: sulyginti bendrais darbais, užsiėmimais, mokslais, pareigomis ir t.t. dingsta 12-kos milijoninėje minioje. Tačiau kai atsiranda proga pažinti tuos žmones iš arčiau, išgirsti jų dainas ir muziką, tai tada ir vaizdas pasidaro aiškesnis.

Programa prasidėjo numatytu laiku. Po sugiedojimo Brazilijos Tautos Himno. p. Hiroshi Banno, koordinatorius ir rengėjas šitos šventės, pasveikino atvykusius atstovus ir svečius ir pakvietė pirmąją Choro grupę: ASEB. Nors ir su negausiu balsų skaičiumi, bet palydint pianinui, akordeonui, fleitai, cimbolams ir būbniui, grupė gražiai išpildė 5 įvairių tautų dainas. Ypatingai buvo malonu matyti mažučius vaikučius gerai paruoštus ir pilndančius savo dalį. Evangelikų choras "MADRIGAL", jau visiems pažįstamas, gražiai išpildė 5 religines giesmes. "Aleluja" sukėlė dideles ovacijas. Vengru Choras padidino choristų skaičių, tačiau jautėsi pianino trūkumas. Brazilų Choras "Da Secretaria da Fazenda", vienas iš didžiausių, su Maestro José Viegas neto, dainavo puikiai. Jautėsi didelis maestro jautrumas ir choro balsų švelnumas. Sudainavo 4 vietines ir 1 ispanų liaudies dainą.

Po pertraukos simpatiška žiūrovus nustebino Israelio pasirodymas. Jaunuolis su gitara ir 3 merginos išpildė 4 giesmes hebrajų kalba. Ukrainiečių choras taip pat padidėjo. Trys jų sutartinės nuskambėjo labai garsiai. Lenkų mišrus choras įgijo didelę simpatiją, kadangi jame dalyvauja 2-3 metų vaikučiai pasipuošę tautiniais rūbais, kurie kartu su suaugusiais dainuoja liaudies dainas. Mūsų "VOLUNGĖS" choras gal vienas iš didžiausių skaičiumi, bet šį kartą dainavo nedrąsiai ir kukliai, net gal per tyliai, ypatinai pirmąją dainą. "Metų Ciklo" 4 naujos dainos melodingos, gerai suderintos ir paruoštos skambėjo labai švelniai, bet galėjo būti garsiau.

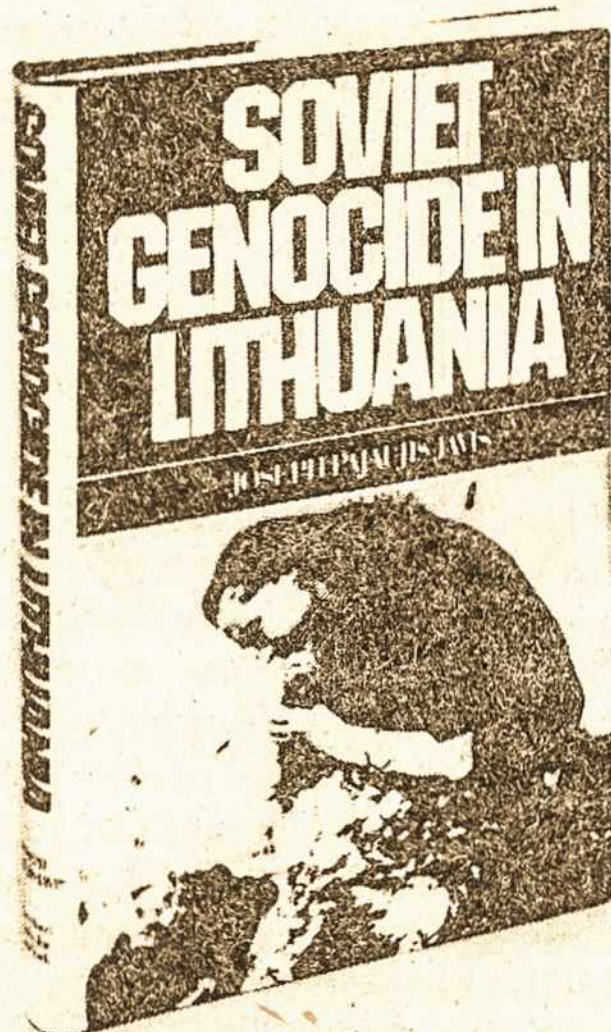
Susilaukė daug katučių. Japonų Choras "PICOLO" gal vienintelis turįs vadovus profesionalus. Dainos, nežiūrint, kad savo melodija ir ritmu mums europiečiams ir brazilams šiek tiek svetimos, buvo labai gerai parinktos ir išpildytos.

Programai pasibaigus, publika džiaugėsi ir dalinosi naujais įspūdžiais. Tikrai malonus ir kultūringas vakaras.

Lietuviškas "AČIŪ" japonams už iniciatyvą, pastangas, didelį darbą ir kvietimą tame Festivalyje dalyvauti.

Janina Valavičienė

ILGAI LAUKTAS, VERTINGAS LEIDINYS

Ką tik iš spaudos išėjo ilgai laukta knyga anglų kalba apie sovietų genocidą Lietuvoje, **Soviet Genocide in Lithuania**, parašyta prieš 7 1/2 metų mirusio dr. Juozo Pajaujo.

Knygą išleido Stepo Zobarsko **Manyland Books** leidykla. Tai vertingas leidinys, gausiai dokumentuotas ir iliustruotas, pradedant Molotovo-Ribbentropo pakto slaptais protokolais 1939 m. bei raudonosios armijos išleistu žemėlapiu, (jau 1939 m. atvaizduojančiu Lietuvą, Latviją ir Estiją sovietinėmis respublikomis) ir baigiant šiurpiomis tardymų kameros, kankinimų įrankių ir nukankintųjų fotografijomis bei Sibiro tremtinių liudijimais.

-0-

Šalia kitos medžiagos knygoje yra atskiras straipsnis apie Lietuvos kariuomenės tragišką likimą. Čia taip pat yra išsamus skyrius apie priverčiamojo darbo stovyklų tinklą Sovietų Sąjungoje, jų istorinį išsivystymą, geografinį pasiskirstymą, ypatin gas charakteristikas ir lietuvių tremtinių gyvenimo sąlygas žymesnėse stovyklose.

Knygosleidimą finansiškai parėmė Tautos Fondas.

BROLIS BROLIAMS...

Šv. Juozapo Brolijos narys veteranas, Juozas Masiulis, negalėdamas, dėl ligos, dalyvauti Brolijos 40-mečio jubiliejuje, sveikina Brolius garbingoje sukaktyje ir prisimena mirusiuosius.

Juozas Masiulis nuo 1929 metų Šv. Juozapo Bendruomenės narys ir nuo 1932 metų – Sąjungos.

Brolijai priklausė nuo pat pradžių, o labai aiškiai reiškėsi nuo p-ko Juozo Matelionio laikų.

Dabar invalidas, Juozas apgailestauja, kad, seniesiems pasitraukiant, jaunieji ne užpildo organizacijoje paliktų tuščių vietų. (Krsp.)

ŠV. TĖVO SUŽEIDIMO ATGARSIAI LIETUVOJE

(iš laiško)

Šventojo Tėvo sužeidimas sukretė taip skaudžiai visus, kad skausmas palietė, rodos, pačią širdį. Kokių žiaurių yra žmonių, kurie už tokią didžią tėvišką visuotinę žmonių meilę, dega taip didžiu neapykantos gaisru, kad jo liepsnos neprigęsta eilę metų.

Dieve, pasigailėk mūsų...

Ką mes darėme, tą skaudžią žinią išgirdę?

Sužinojome tą pačią dieną po vakarienių pamaldų. Tą vakarą susigūžėme, kaip nekaltai pamotės skaudžiai nuplakti vaikai, su ašaromis prie radijo ir kartu suklu-pome bendrai maldai. Ant rytojaus šv. Mišios su bendra malda, prašant Visagalį gražinti sveikatą šv. Tėvui. Dabar ir bendrai ir atskirai meldžiamės ir aukojamės ta pačia intencija.

VELYKOS LIETUVOJE

Bent kiek apie Velykų Švenčių įspūdžius pas mus. Didesnėse mūsų bažnyčiose dar ir dabar groja dūdų orkestras, o mūsų katedroje, kai susijungia su didingais vargonų balsais ir choro melodijomis, palieka gilų, ilgai neužmirštamą šventinį įspūdį. Prisikėlimo rytą visos bažnyčios netalpina tikinčiųjų, būna pilni šventoriai, pilnos gatvės. Pas mus šventoriuje buvo šv. Mišios, bet kai kur ir už garsikalbius kilo nepasitenkinimas. Džiugu, kad tikėjimo liepsnelės vis skaidriau ir šviesiau dega širdyse ir nėra tik išblėšę pelenai, kaip kad kas norėtų.

Gegužės 31 kunigų šventinimai mūsų katedroje.

Dėkojame broliams ir sesėms už meilę ir maldas.

Savanoris kūrėjas

IGNAS DUBAUSKAS

Šio mėnesio 21 Rio de Janeiro lietuviai turės pamaldas už Lietuvą, kurias laikys BLB-nės Tarybos p-kas, kun. Pr. Gavėnas. Ta pačia proga bus pagerbtas Laisvės Kovų savanoris, p. IGNAS DUBAUSKAS, tvirtai nešantis ant pečių 80 metų našta. Bičiuliai pasirūpino surinkti kelias jo biografijos žinias, kuriomis ML mielai dalinasi su skaitytojais (Red.)

Ignas DUBAUSKAS gimė 1900.9.1 d. Čekiškės parapijos ir valsč. Vencloviškių kaime iš tėvo Jurgio Dubausko ir motinos Petronėlės D-nės Venclauskaitės.

Turėjo du brolius ir vieną seserį. Brolis Kazys, gimęs 1893 m., dalyvavo 1914/15 m. kaipo rusų karys I-me Pasauliniame kare ir prie Kalvarijos pateko į vokiečių nelaisvę. Grįžo į Lietuvą 1918.12.24 d.; buvo vedęs, duktė rašo dėdei Ignui. Antras brolis, Silvestras, gimė 1895 metais. Tarnavo Lietuvos kariuomenėje kaip jaunėnis puskarininkis. Išėjęs iš kariuomenės gyveno savo ūkyje, kol rusai jį išvežė į Sibirą, kur išbuvo 10 metų. Grįžęs apsigyveno su seserimi Marija, netekėjusia, ūkyje.

Ignas Dubauskas stojo savanoriu į tvėriamą laisvos Lietuvos kariuomenę 1918 m. gruodžio 27 d. ir pateko į I-ą Pėstininkų pulką, į 2-ą kuopą. Pulkas buvo apsis-

Mūsų bičiulei STASEI STEPONAITIENEI su šeima reiškiamo gilia užuojautą jos brangiajai sesutei

A A O N A I J O Č I E N E I

mirus. Amžinoji šviesa telydi šios taurios lietuvės atminimą.

Algirdas ir Halina Mošinskiai su šeima

tojęs Alytuje. Dubauskas priklausė prie ryšių komandos.

1919 m. vasario mėnesį 2-ji kuopa buvo pasiūsta į frontą ties Jeznu. Sutiko grįžtantį iš fronto Krašto Apsaugos Ministrą, kuris davė įsakymą vykti į Prienus. Kuopa išbuvo kiek laiko Birštone ir gavo uždavinį atsiimti iš rusų Jezną. Užėmė Jezną ir išvarė rusus, o rusai tuo laiku užėmė Alytų, kur ant tilto buvo nušautas karininkas JUOZAPAVIČIUS.

Išvijus rusus iš Jezno kuopa nuėjo iki Varėnos ir iš ten grįžo į Alytų. Iš Alytaus I-as Pėstininkų pulkas buvo perkeltas į Ukmergę ir iš ten nužygiavo link Daugpilio (Dvinsko), vis kovojant su rusais. Ties Leliūnais, kartu su pulkininku, vėliau generolu, ČAPLIKU Ignas pateko į rusų nelaisvę. Buvo saugojami klojime, su sargyba prie durų. Ignas pasikasė po klojimo pamatais, kas jiems davė galimybę pabėgti ir grįžti į pulką. Nužygiavo ligi Kalkūnų. Ten lietuviai, latviai ir lenkai, visi kartu, tarėsi dėl Daugpilio užėmimo, bet lenkai klastingai apsupo Divizijos štabą, nes nenorėjo, kad lietuviai užimtų Daugpilį. Tada pulko štabo viršininkas ČAPLIKAS sugebėjo iš apsupimo pabėgti ir pranešė apie susidariusią padėtį I-mo Pulko Vadui Kaziui LADYGAI. LADYGA tada apsupo iš savo pusės lenkų diviziją ir pagrasinę ją likviduoti, jei nepaluosuotų štabo. Lenkai turėjo nusileisti. Po to tarp lenkų, latvių ir lietuvių buvo susitarta Daugpilį atiduoti latviams. Lietuviai ir latviai galėjo sustabdyti karo veiksmus prieš rusus, o rusai puolė tada tiksliai lenkus, jiems pavojingesnį priešą. Prie Vislos rusai buvo lenkų sumušti ir turėjo pasitraukti iš Lenkijos; paskyrė VILNIŲ Lietuvai. Ten įsistėgė laikinoji Vyriausybė iki lenkai, jų generolo Želigovskio vadovaudami, klastingai užpuolė Vilnių, keleta dienų po SUVALKŲ SUTARTIES pasirašymo, kuria Vilnius turėjo atitekti Lietuvai. Vyriausybė turėjo pasitraukti iš Vilniaus į laikiną sostinę—Kauną, o lietuviai nutarė prieš lenkus kovoti, nors Lenkija buvo 10 kart didesnė už Lietuvą.

I-mas Pėstininkų Pulkas, kuris stovėjo Ukmergėje, užėmė pozicijas ties Aukštadvariu. Kai pulko vadas SKORUPSKIS baliavojo, lenkai puolė. Padėtį išgelbėjo drąsus bataliono vadas Antanas ŽEMAI-

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

BROLIUKŲ VEIKLOS JUBILIEJUS

Šv. Juozapo Vyrų Brolija sekmadienį atšventė 40 metų gyvavimo ir veiklos.

Minėjimas buvo pradėtas šv. Juozapo p-jos bažnyčioj Mišiomis, kurias koncelebravo klebonas kun. J. Šeškevičius ir kun. Pr. Gavėnas. Prieš Mišias dabartinis brolijos pirmininkas, Antanas Rudys, perskaitė ilgą sąrašą jau į amženybę iškeliavusių broliukų, už kuriuos ypač buvo laikomos Mišios. Per pamaldas giedojo LK B-nės choras ir bažnyčia, beveik išimtinai senimas. Aukojimui išsirikiavo raudonai uniformuoti broliukai. Būtų buvę dar prasmingiau, jei jie būtų nešę prie altoriaus ir aukojimo atnašas.

Pamaldos pasibaigė tradiciniu "Viešpaties angelas" už mirusius.

Jaunimo Namų salėse buvo paruošti jubiliejiniai pietūs, į kuriuos suėji ne tik vietinių zeliniečių, o ir svečių net iš tolimesnių didmiesčio apylinkių, kaip Moca, Casa Verde, Agua Rasa, Tatuapé, Moinho Velho, V. Anastácio ir kt.

Su broliukų jubiliejum gražiai sutapo ir brolijos p-ko 23 metų vedybinio gyvenimo sukaktis. Pp. Adelei ir Antanui Rudžiams visa salė sugiejojo "Ilgiausių metų".

Visi gražiai pasivaišino visuomet darbų ir sumanių šeiminių bei paslaugų broliukų paruoštais gausiais ir skaniais patiekalais ir linksmi, draugiškai, "broliškai" pabuvojo.

"Tik po 40 metų prasideda subrendusio žmogaus gyvenimas", kaip per pamokslą išsitarė, prisimindamas brazilų posakį, parapijos klebonas. Tad ir linkim šv. Juozapo Vyrų Brolijai versti naują veiklos lapą su subrendusiu ryžtu.

Dalyvis

TIS, pasiimdama pulko vado teises: puolė lenkus, kurie su dideliais nuostoliais turėjo pasitraukti. Tai buvo 1921 metų rudenį.

Prieš tai Ignas Dubauskas buvo baigęs 1920 metais elektrotechnikos mokomąją kuopą, iš kurios grįžo į pulką. — JEP.

(Bus daugiau)

Halina Mošinskienė

LITERATŪROS BŪRELIO POBŪVIS

įvyko š.m. gegužės 30 d. vakarą pas H. ir A. Mošinskius. Kaip buvo pramatyta H. Mošinskienė paruošė suglaustą referatą apie Antano Vienažindžio – Vienožinskio (1846–1892) poeziją, kurios dainose atsispindi Priešaušrio lietuvių tautos skausmai ir ašaros Rusijos sunkioje priespaudoje, skaudūs asmeniniai išgyvenimai ir dvasinė resignacija. Poetas – kunigas artimai bendravo su liaudimi, jo sukurtos dainos ėjo tautoje iš lūpų į lūpas ir išliko kartų kartoms iki šių dienų.

Ištraukas iš jo lyrikos skaitė Alf. Petraitis ir H. Valavičius.

Alg. Mošinskis papasakojo apie naujai pasirodžiusią prof. Viktoro Biržiškos knygą – Gyventų dienų prisiminimai, "Nidos" Knygos Klūbo leidinys 1981, Londone. Autorius pasakoja savo išgyvenimus 1918 – 1920 m. bolševikmečio Leningrade.

Alf. Petraitis gavo žinių, kad š.m. Čikagoje ruošinama nauja liet. opera "IL. Li-tuani" Giacomo Ponchielli. Tai operai libretas paimtas iš kovų lietuvių su kryžiuočiais, berods pasiremiant A. Mickevičiaus "Konradu Valenrodu".

Skautų stovykloje, kelios dienos buvo skirtos "Algimanto" (Pietario ist. romano) inscenizavimui, kur kiekvieną vakarą buvo suvaidinti svarbesnieji to istorinio veikalo epizodai.

Iš Lietuvos gauta žinių, kad š.m. nelaimingo atsitikimo metu žuvo kaunietis rašytojas, apie 40 metų Raimundas Samulevičius, dail. Samuolio giminaitis.

Varšuvoje mirė poetas Kėkštas.

Jau gautas leidimas statyti dar vieną Paveikslų Galeriją Kaune, kuri kainuos 3 milijonus rublių ir kur bus sudėta dar daugiau paveikslų. Po to Kaunas taps labai stambiu ir įdomiu Muziejų miestų tarpe.

... Išsileidome keleta įdomių knygų. Tarpe jų apie baltų kilmę, taip pat Narvilo – apie Indiją. Pilni raštai eina Paukštelio, Grušo ir kt. rašytojų.

Kaune ir Vilniuje vyko SSR kino festivalis, tai naujieji Lietuvos kino filmai buvo tarp pačių geriausių. (Jie pateko net į Cannes kino festivalį, ką teko skaityti "Manchete" 1981. birželio m. 6 d. H.M.)

... Labai plačiai ir toli garsėja mūsų meno fotografija. Į Pasaulio fotografijos enciklopediją atrinkta 10 fotografijų iš Lietuvos, kaip pačių geriausių pasaulyje. Enciklopediją leis anglai.

Pobūvis praėjo jaukioje nuotaikoje, nors tenka apgailėti, kad mūsų kultūriniai pobūviai nesulaukia didesnio susidomėjimo visuomenėje, kodėl? – Į tai patys atsakykite.

Sekantis pobūvis numatomas birželio m. 27 d. Apie tai bus išsamiau paskelbta vėliau.

A. A.

ONAI LAPIENYTEI – JOČIENEI

mirus,

jos šeimai ir visiems giminėms liūdesio valandoje reiškiamo gilia užuojauta.

Aleksandras ir Marytė Bumbliai

Sąjungos moterys siuva drabužius vargšams

MOTINOS DIENA SAJUNGOJE

Lietuvių Sąjunga-Alianča ir šiais metais gražiai paminėjo Motinos dieną, su ruošdama Joms pagerbti puikią sueigą savo patalpose. Kaip ir visada, Sąjungos-Alianča šeimyniniai pobūviai, įvairiomis progomis, būdavo verti pasigerėjimo puikiu pasiruošimu priimti svečius iš São Paulo didmiesčio apylinkių, savo gražiai užlaikomuose namuose, puikiai padabintose salėje. Tačiau, šitą kartą, atrodo, pralenkė buvusius visus kitus sąjungiečių pasirodymus savo programos įvairumu.

Minėjimas, arba Motinos šventė, įvyko gegužės mėn. 24 d. Dar prieš nustatytą valandą, puošnioje Sąjungos-Alianča salėje, kaip bitės avilyje, dūzgėjo pašnekesiai tarp atvykusių apie pusantro šimto svečių iš São Paulo, Rijaus, net ir iš Lietuvos viena viešnia buvo. Trumpu žodžiu, lietuviškai ir portugališkai, Pirminkas Al. Bumblis pasveikino susirinkusius, primindamas šio pobūvio reikšmę ir pakvietė svečius prie skaniai sąjungiečių-šeimininkių paruošto vaisių stalo pasistiprinti, kad po to, visi kantriai galėtų išklaudyti minėjimo programos. Daugiau kaip 40 metų garsėjęs Vila Zelinis Lietuvos choras, V. Tatarūno vadovaujamas, jautriomis liaudies lietuviškomis dainomis, apdainavo močiutes ir su daina pagerbė visų Motinas. Prie poros dainelių, prisidėjo ir Kazimieras Ambrozevičius

prie choro ir savo stiprių balsu, sudrebino salę. Dainoms pianu acompanyavo Feliksas Girdauskas. Po dainų, choras įteikė pintinę gėlių Sąjungos-Alianča pirmininko žmonai, Marytei Bumblienei, išreikšdamas, jos asmenyje, Motinoms pagarbą, o Vilma Žvingilaitė visas moteris apdovanojo raudonomis rožėmis. Po to sekė loterija, šokiai ir žaidimai.

Pasinaudodami šio skaitlingo susirinkimo proga, Sąjungos Vadovybei sutikus, Aldona Valavičienė ir Jonas Tatarūnas padarė pranešimus, kurie nebuvo numatyti minėjimo programoje, apie muziejaus organizavimą, Birželio 1940 m. įvykius, imigrantų parodą ir kt., ragindami lietuvius skaitlingai prisidėti prie organizuojamų darbų. Motinos Dienos šventė baigėsi naktiai artėjant pakeltu ūpu ir linksmoje nuotaikoje.

S-gos krsp.

RYŠIUM SU "IŠEIVIJOS KNYGNE-SYSTE"

"Aš esu labai patenkintas kun. Petro Urbaičio rašyta knyga KINIJA – AZIJOS MILŽINAS.

Tą knygą apie Kinijos žemyną aš kasdien skaitau ir vis įdomesnę ją randu. Tai gal vienintelis tos rūšies veikalas visame lietuvių pasaulyje.

Norėdamas atsidėkoti, siunčiu jums Cr. 1.500 čekį".

Taip rašo Boleslovas Tubelis, iš Campo Limpo Paulista.

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Halina Mošinskienė

D.G. STASIO REMENČIAUS ŠVIESIAM ATMINIMUI

Netikėtai susitinka žmonės, susipažįsta, ištiesia viens kitam draugišką ranką, kasdienybėje nejučiomis atitolsta ir staiga vėl susitinka, deja paskutiniam atsisveikinimui.

Žinia, kad staiga pasimirė Stasys Remenčius, greitai apskriejo lietuvių koloniją gegužės m. 26 d. 1981 m.; daugelis rinkosi atiduoti paskutinę pagarbą.

Vėlionis gimęs 1903 m. Lietuvoje Raudonėje, Raseinių aps. 1926 m. baigęs Kaune "Aušros" gimnaziją, studijavo L. Universitete teisę. 1927 m. tarnavo užsienio reikalų m-joje, 1930–32 Lietuvos pasiuntinybėje Maskvoje. 1932 m. grąžintas į Kauną, kur buvo vertėjas, 1936–40 Brazilijoje S. Paulo konsulate raštvedys, taipogi mokytojavo lietuviškoje mokykloje. Lietuvoje yra veikliai reiškęsis įvairiose moksleivių organizacijose, šauliuose, taip pat S. Paulo liet. draugijose. (L.E. XXV tomas, 132-133 pusl.).

Plačiau apie Velionio veiklą Brazilijoje, tikiuosi galės parašyti buvę bendradarbiai ir giminės; aš perduosiu tik savo asmenišką pirmos pažinties įspūdžius.

Kai 1951 m. mano vyras atvyko į S. Paulį ieškodamas darbo ir vietos atkeldinti šeimą iš N. Friburgo – Mury, susipažino su Stasiu ir Marija Remenčiais. Savo draugiškais patarimais ir vaišingumu jiedu neleido pasiduoti nusiminimui. "Imigrantas turi apsišarvuoti drąsa ir veržlumu, kad užtikrintų ateitį sau ir šeimai..." – tai jie kartodavo visiems pokario atvykusiems Brazilijon, tai jie įrodė savo gyvenimo nepalaužiamos energijos pavyzdžiu.

Atvykus man su šeima 1953 m. sausio 11 d. į S. Paulį, autobusų stoty mus pasitiko p. Stasys, ir buvau nustebinta, kad vis dėlto kažkas mus čia sutiko, mandagiai pasveikino, lietuviškai į mus prabilo.

Nuo tos dienos prasidėjo mūsų draugiška pažintis. Ponų Remenčių namuose teko susipažinti su kitais "likimo bendrininkais", dalintis savo rūpesčių rūpesteliais įvairiomis progomis, nes šeiminių lietuvišką vaišingumą suartindavo ir jaukiai nuteikdavo. Jų šeima buvo tas lietuviškos šeimos židinys, kur ne vienas rasdavo užtarimo ir šilumos taip svetimame kontinente. Įvairūs vieši pobūviai, parodos, spauda ir asmeninės šventės neapsi-

eidavo be jų pagalbos. Ir jie buvo dosnūs savo nuoširdumu

Ir kai išvyko nuolatiniam įsikūrimui Guarajoje, ten kiekvienas lietuvis vis tuo pačiu draugiškumu būdavo priimtas. Jų gyvenimas buvo – darbas, darbas ir darbas, kol staiga nuovargis palaužė jėgas.

Bet gyventa ne veltui. Abudu sūnūs sukūrė lietuviškas šeimas, anūkės dalyvauja liet. jaunimo organizacijose ir, tikėkime, jos seks senelių pramintu keliu. Tai pats didžiausias laimėjimas ir lietuvių šeimoms Brazilijoje sektinas pavyzdys.

Gerajam Bičiuliui tebūnie lengva Brazilijos žemė, jo vėlė šviesiais spinduliais telaimina artimuosius iš tolimųjų Amžinybės sietynų.

Mūsų gili užuojauta p. Marijai, sūnams, marčios ir anūkėms.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Gegužės 13 Hospital das Clinicas ligoninėj mirė ALBINAS VASILIAUSKAS, 71 metų. Atvykęs Brazilijon prieš 52 metus. Gyveno Nova Cachoeirinha, Casa Verdėj. Vertėsi siuvėjo amatu. Palaidotas N. Cachoeirinha kapinėse.

Birželio 2 d., savo namuose, V. Zelinoj mirė ALEKSANDRAS SKILANDIS sulaukęs 65 metų. Kilimu iš Kauno, Brazilijon atvyko 28 m. ir gyveno V. Zelinoj. Buvo palaidotas V. Alpinos kapinėse. Paliko žmoną Mariją ir sūnus Aleksandrą, Vyta, Robertą ir Klaudijų su šeimom.

Birželio 4 d., Santa Casa ligoninėje, Santose, mirė ONA LAPIENYTĖ–JOČIENĖ, 84 metų. Kilusi iš Dusėtų vlsč., atvyko Brazilijon 1928 m. Sukūrė šeimą su Vincu Bubniu, o šiam mirus, ištekėjo už Antano Jočio. Gyveno São Paule ir, paskutiniu metu, Santose. Paslaugi ypač jaunimui, kurį, reikalui esant, priimdavo į savo namus; gera virėja, dirbo garsiose šeimose ir viešbučiuose. Dosni ir nuoširdi, gera patarėja ir globėja, ypač giminių ir šiaip tautiečių.

ATA

STASIUI REMENČIUI

buvusio choro "Vytis" rėmėjui, mirus, senųjų choristu vardu jo šeimai reiškiamo gilia ir nuoširdžia užuojauta.

Būrelis choristu "Vytis"

Liūdesy paliko sesuo Stasė Steponaitienė ir artimiausi giminės Juškėnai ir Lapieniai.

Į paskutinio poilsio vietą Saboó kapinėse, Santose, palydėjo kun. Pr. Gavėnas. 7-tos dienos Mišios bus birželio 12 d. 20 val. V. Zelinos bažnyčioje.

PETRAS RUTKAUSKAS

mirė birželio 5 d. João XXIII ligoninėj. Velionis buvo gimęs 1912 m. Kaune. Brazilijon atvyko 1927 m. A.a. Petras Rutkauskas buvo vienas iš pirmųjų lietuvių spaustuvininkų Brazilijoj ir dirbo prie vieno iš pirmųjų mūsų laikraščių – "BRASILIJOS LIETUVIO". Jaunystėje priklausė "Vyčių" chorui ir dirbo lietuviškose organizacijose.

Kūnas buvo pašarvotas V. Zelinoj. Ekzekvijas bažnyčioj atliko kun. P. Rukšys ir palydėjo į Ceramica kapines S. Caetano do Sul.

Paliko žmoną Oną Adamavičiūtę Bendruomenės Choro choristę, sūnų Algirdą, marčią Rosa Maria ir anūkes Rita de Casia bei Robertą Kristiną, o taip pat dukterį Aldoną ir žentą Armando bei anūkus Wagnerį ir Ricardo.

7-tos dienos mišios bus birželio 12 d. 19,30 val.

Dra. HELGA HERING

MEDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguaçu, 212 - 4º and./45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

Jonas Tatarūnas, Brazilijos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas.

Didžiai gerbiama ir mielą p. JONĄ TATARŪNĄ, BLB-nės Valdybos Pirmininką, jo 60-tojo gimtadienio proga nuoširdžiai sveikiname ir jam linkime sveikatos, ištvermės ir Viešpaties palaimos uoliai dirbujantis lietuvių bendruomenės labui.

BLB-nės Taryba
p-kas kun.Pr. Gavėnas

LIETUVIS ATIDARÉ TARPTAUTINÉ PARODA

São Paule, Bienal parodų rūmuose, nuo birželio 5 iki 14 vyksta tarptautinė V IMIGRANTŲ PARODA. Joje dalyvauja apie 40 tautų, tarp kurių ir Lietuva, kurios Trispalvė laisvai plevėsuoja prieš parodos rūmus.

Parodos atidaryme birželio 5 d. vakarą dalyvavo Brazilijos valdžios atstovai, įvairių tautų konsulai bei kiti augšti pareigūnai.

Šiomet Lietuvai atiteko išimtiną garbė. Tarp visų šių augštų asmenybių, ir nežiū-

rint, kad Lietuva yra komunistinės Rusijos užimta ir pavergta, V-tą IMIGRANTŲ PARODĄ oficialiai atidaryti buvo pakviestas "garbės svečias" — Lietuvių Bendruomenės atstovas, kpt. Juozas Čiuvinskas, ir pristatytas kaip "Lietuvos kapitonas". Tai neeilinis lietuvių kolonijos ir visos Lietuvos pagerbimas.

Paroda atidara kasdien nuo 15 iki 22 val.; ir jos metu kasdien vyksta kokia skirtinga kultūrinė programa.

Parodos uždarymas bus birželio 14 d., 20 val. su išrinktos karalaitės — gražuolės apvainikavimu.

LIETUVIAI IMIGRANTŲ PARODOJ

Visą šią savaitę (birželio 7—14) kasdien atviri São Paulo Bienal parodų rūmai, kuriuose išsistatę su savo tautiniais eksponatais apie 40 valstybių. Vien tik pro visus "standus" praeiti reikia gero pusvalandžio; gi jei norėtum kiekvieną geriau aplankyti, tikrai reikėtų kelių valandų.

Vieni tų standų rūpestingai ir skoningai paruošti ir pristatyti; daug kur gali gauti informacinių lapelių ir net tipiškų užkandžių (kaip Danijos, Lenkijos, Vengrijos standuose); kai kurie standai tačiau atrodo tik ant greitųjų sumesti, prikabinus ant sienų keliolika paveikslų ar turistinių plakatų (kaip kad Italija, Prancūzija ar Olandija).

Lietuvių standas atrodo patraukliausias ir, sakyčiau, tikrai pasiekia norimą tikslą — supažindinti su Lietuva. Didelis Europos žemėlapis su plačia "išnaša" — ir tuoj sužinai, "kur ta Lietuva". Pridėtas "indoeuropiečių kalbų medis", kur ryškiai matosi lietuvių kalbos vieta. Trumpa istorinė-geografinė informacija apie Lietuvą, jos dabartinė padėtis, Rusijai ją okupavus; trumpas, aiškus, šiurpus "Siberijos" apibūdinimas lietuvių akimis ir patirtimi... Paskui gintaras, juostos, liaudies meno išdirbiniai, viskas su trumpais paaiškinimais. Lankytojas tuoj gauna gan pilną vaizdą apie Lietuvą — praeity ir šiandien.

30 — TOS DIENOS MIŠIOS

už a. a. STASI REMENČIŲ

bus birželio mėn. 24 d. 20 val. Vila Zelinos lietuvių bažnyčioje.
Kviečiame visus mūsų šeimų artimuosius dalyvauti šiame dvasiniame susitelkime ir kartu prisiminti jau paskutinį asmenį atsiųstą iš Lietuvos į Sanpaulį diplomatinei tarnybai.

Remenčių ir Vinkšnaičių šeimos

Būtų dar patraukliau, jei standas turėtų lietuviškus "vartus" ar nors lietuvišką tvorelę su "varteliais".

Parodos organizatorė ir siela — p. Janina Valavičienė. Ji daug ir sumaniai pasidarbavo. Tačiau patenkinta, kad "darbas nenuėjo veltui". Ir džiaugiasi, kad jaunimas sumaniai ir dosniai prisidėjo, ypač stando sustatyme.

Parodoj, prie mažyčių staklių dar ir šiandien sėdi p. Marija Remenčienė, kuri, atrodo, su savo lietuviškom juostom, yra neišskiriama lietuvių parodos dalis.

Imigrantų kultūrinę parodą globoja Brazilijos Lietuvių Bendruomenė.

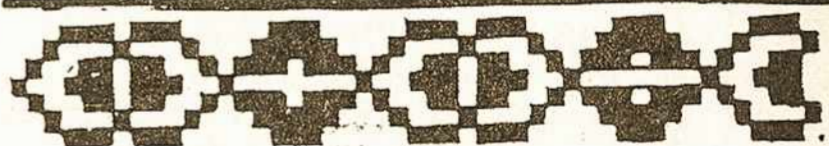
"NEMUNAS" ŠOKA PARODOJ

Sekmadienio vakarą kelios atskiros tautos pasirodė gan gausiai publikai su savo tautiniais šokiais: japonai, vokiečiai, arabai, ukrainiečiai, vengrai, lietuviai, italai.

Visą, ypač jauną, publiką, jelektrino ukrainiečiai savo mikliais ritmingais, smarkiais šokiais bei šuoliais, kuriuos atliko iš Paranos atvykęs ansamblis. Jis važinėja po visą Braziliją ir demonstruoja savo tautos šokius. Šokėjų tarpe yra ir kelios poros visai mažyčių, kurie ypač sužavėjo publiką, nes — naujovė.

"Nemunas" prisistatė su lietuviškais šokiais, Meniški, tykesni, švelnūs — ypač Sadutė, mūsų šokiai perdaug nesužavėjo ypač jaunos publikos, kuri daugiau mėgsta triukšmą, greitą ritmą, "kazokišką" vikrumą.

Šeštadienį, tautinių šokių programoj, 20 val., dalyvaus lietuvių tautinių šokių ansamblis R Ū T E L Ė

Š i a n d i e n

Rusijos imperija
LABIAU BIJO PLUKSNOS
NEGU ŠAUTUVO

"Vytis", 1980 m. nr. 5.

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA
CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

A equipe da Lituânia que conquistou a medalha de bronze na VI Olimpíada dos Imigrantes: Em pé: Julio (massagista) — Jakaitis — Javier — Mauro — Paulo — Adelmo — Indriunas — Nicolau — Krumzlys e Vitor Tumas. Agachados: Sylvio — Carlos Ausenka — Casemiro Ausenka — Sidney — Antonio Carlos — Tadeu e Paulinho.

14 BIRŽELIO MINĖJIMO PROGRAMA

- 10,30 val. Mišios S. Paulo Katedroje (Praça da Sé). Celebrantas: São Paulo Kardinolas, Dom Paulo Evaristo Arns.
 - Gieda Šv. Juozapo ir Volungės chorai.
 - Dalyvauja jaunimas su vėliavomis ir tautiniais rūbais.
 - Kardinolui, per mišias, bus įteikta pergamentas, kur bus užrašyta padėka, kartu su spygliuota karūnėle ir Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika.
 - Prieš jėjimą bus išdalintas Tėvų Saleziečių paruoštas mišių ir giesmių lapelis.
 - Po mišių, visi žygiuos į Páteo do Coé-gio aikštę, kur prie Padre José de Anchieta paminklo (S. Paulo miesto įsteigėjo) bus padėtas vainikas.
 - Prie progos, trumpa kalba.
- Minėjimą rengia Brazilijos Lietuvių Bendruomenė ir Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga kartu su Brazilijos Lietuvių Kunigų Vienybe.

MIŠIOS UŽ LIETUVĄ AVARĖJ

Į Avaré miestą laikinai kleboną pavaduoti vyksta kun. Vyt. Kavolis, iš V. Zelinos. Jis tenai laikys Mišias už Lietuvą sekmadienį, birželio 14, 7-tą val. vakaro, kada susirenka daugiausia žmonių.

KUNIGŲ VIENYBĖS POSĖDIS

Metinis Brazilijos lietuvių kunigų vienybės posėdis bus penktadienį, birželio 12 d., 9 val. Šv. Juozapo parapijos klebonijoje.

Dienotvarkė numatyta:

- Susikaupimas — bendra malda
- Praėjusio susirinkimo protokolo skaitymas.
- Pirmininko pranešimas
- Naujos valdybos rinkimas
- Pasitarimai sielovados srity.

LIETUVIS APIE AMAZONIJOS PASLAPTIS

Išėjo iš spaudos 2-oji laida knygos apie slėpiną Amazonijos karalystę — O REINO CLANDESTINO NA AMAZONIA, kurią parašė Meldutis Laupinaitis.

Veikalą brazilų spauda šiltai sutiko ir plačiai išgarsino.

Lietuviams jis gali būti dar įdomesnis tuo, kad jame (ypač knygos įvade), pakartotinai iškeliamas Lietuvos vardas. Tuo būdu vis daugiau brazilų išgirsta apie Lietuvą ir ima ją domėtis.

UŽSIMOKĖJO ML

DELININKAITIS Juozas	
Alexandre	1.000,00
BLAŠKIENĖ Sofija	750,00
PUTVINSKAS Vacys	750,00

IV OLIMPIADA DOS IMIGRANTES

Os lituanos conquistaram 2 medalhas
FUTEBOL

A equipe da Lituânia de futebol, embora mal sucedida contra o Gabão, venceu a última partida contra o Paraguai, pela contagem de 2 X 0, conquistando o 3º lugar e as medalhas de bronze.

Jogaram contra o Paraguai: Pagnanelli — Jakaitis, Pedro Jorge, Gerson e Oliva — Machado, Ausenka e Krumzlys — Peres, Nicolau Jorge e Baltusis.

XADRES

No xadrez, o sr. Lionit Medveder, jogando pela Lituânia, conquistou também o terceiro lugar, conquistando a medalha de bronze.

O Sr. Kęstutis Cipavičius, obteve também ótima classificação, ou seja 6º lugar.

CICLISMO

Participaram os ciclistas Claudio Butkus que obteve o 15º lugar e Pedro Petroskas, classificando-se em 18º lugar.

**APLANKYKIT
LIETUVIŲ PAVILJONA
IMIGRANTŲ PARODOJE**